 Серія “Золота пектораль”

Українські
народні
казки

Українські народні казки

записав, упорядкував
і літературно опрацював
Микола Зінчук

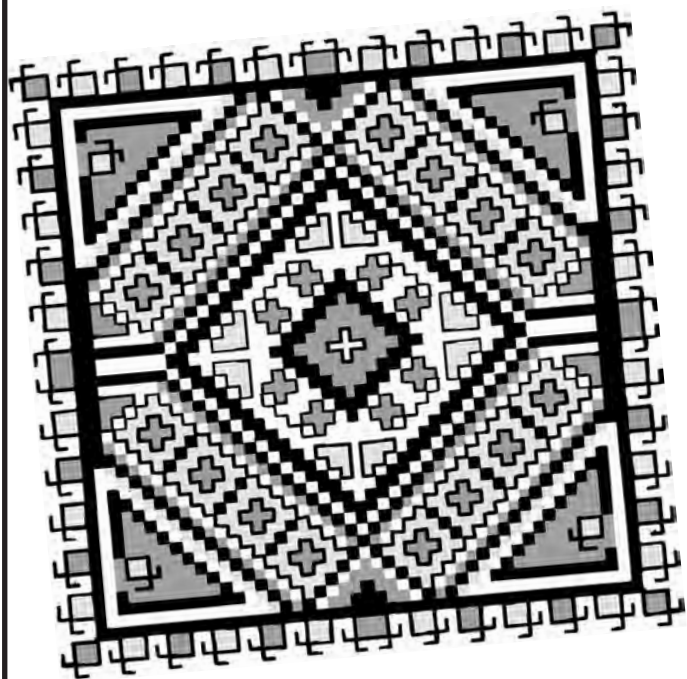
книга

9

Богдан
ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

КАЗКИ БУКОВИНИ

Інститут Українознавства МОН України

Серія “Золота пектораль” заснована 2005 року

“Казки Буковини”
є дев’ятою книгою унікальної
24-томної серії українських
народних казок, збиранню, впорядкуванню
та літературній обробці яких автор
присвятив понад 30 років.
Упродовж цього часу вдалося
записати близько 3,8 тисячі казок.
У пропоновану книгу ввійшли казки
самобутнього етнографічного району
України — Буковини, записані наприкінці
80-х рр. минулого століття.
Автор прагнув максимально наблизити
мову казок до літературної.
Щоправда, найхарактерніші діалектизми
та синтаксичні конструкції
збережено і розтлумачено у словнику
наприкінці тому.
Для широкого кола читачів.

1. ВОВК, ВІВЦЯ І ЛИСИЧКА

ула старенька вівця та й лишилася далеко позаду від усіх овець. А вовк піймив її та й тягне. А лисичка напроти. Та й каже до вівці:

— Ви куди, кумо Параско?

А вівця їй:

— Казав кум Павло, що кожух його. Хоче зняти з мене кожух.

— А ви, — каже, — відки знаєте, куме Павле, що це ваш кожух?

— Знаю.

— Як знаєте, то генди є присяга. Ідіть та й присягніть, що то ваш кожух.

А там стояв капкан на вовка. Лисичка привела вовка до того капкана та й каже:

— Ану кладіть гездо хвостик та й будете присягати.

Він лиш поклав там хвіст, а його й піймило. Не годен вовк вирватися. А лисичка каже до вівці:

— А ви чого стоїте, кумо Параско? Ідіть за вівцями. І тримайтеся овець, більше ніколи не лишайтесь позаду.

Пішла вівця за вівцями, лисичка — в свою дорогу, а вовк zostався в капкані.

2. ЗАЄЦЬ І БАНЬКА

інка робила в полі та й лишила під межею баньку. Вітер віє, а порожня банька гуде. А заєць злякався та й приліг під межею. Стане він на задні лапки, послухає — гуде. Та й знов ляже. Слухав він, слухав, а тоді почав підкрадатися. Дивиться, а то банька.

— А, то ти, баньочко, мене лякала? Я тебе провчу.

А банька вушок не мала, лиш мотузочок був кругом шийки зав'язаний. Заєць прив'язав собі той мотузочок на шию та й потягнув баньку до ставка топити. Нагнув голову та почав топити баньку. Банька тримається на воді і не топиться. Заєць притиснув її лапками, і банька почала набиратися води та й булькотіти. А заєць каже:

— А, боїшся, просишся. Будеш знати, як мене лякати.

А баньочка все буль-буль. Та й почала топитися. Та й тягне за собою зайця, а він побачив, що біда, почав проситися:

— Пані Баньковська, я лиш так жартую, я вас не мав топити.

А банька лиш бульк — та й пішла до дна. І заєць за нею.

3. ЯК ПСИ ІВАНОВИ В ПРИГОДІ СТАЛИ

Жила бідна вдова, мала сина. Жили вони бідно. Коли син підріс, сказав:

— Мамо, я піду на полювання і, може, щось уб'ю.

— Іди, синку, — каже мама.

Взяв він на плече рушницю і пішов блукати лісом.

Ішов він, ішов і не здибав ніякої дичини. Дивиться, а напроти него біжить пес. “Ну, — думає — уб'ю хоть цього пса”. А пес дивиться на него жалісливими очима та й каже:

— Не вбивай мене, добрий хлопче. Я стану тобі у великій пригоді.
Я — Сильний пес.

І він не вбив його, узяв з собою. Ідуть вони та йдуть. Дивиться він, а напроти йде ще іден пес. “Ну, — думає, — уб'ю цього пса”. А той каже:

— Не вбивай мене, добрий хлопче. Я стану тобі у великій пригоді.
Я — Прудкий пес.

— Добре, — каже, — йди зі мною.

Іде він з двома псами і здибає третього. “Ну, — думає, — уб'ю хоть цього”. Він лиш подумав це, а пес йому каже:

— Не вбивай мене, добрий хлопче, я — Чуткий пес. Стану тобі у великій пригоді.

Узяв він з собою і того третього пса.

— Де ж ти лишив мого мужа?

— Де лишив? Я йому сказав, що як сонце зійде, то щоби ми вже вилетіли, а то згоримо. А він такий зажерливий, що зостався там і згорів. Не міг із золотом розстатися.

— А що ж мені тепер робити?

— А то роби, що робив менший брат його, і аж тоді знайдеш своє щастя.

А жінка як жінка. Поки був хазяїн, то було й хазяйство. Почала вона їдно продавати, друге продавати. І дійшло до того, що стала така бідна, як був колись менший брат її чоловіка. Нема чоловіка — нема щастя.

67. ДІДОВА ДОЧКА І БАБИНА ДОЧКА

или собі дід і баба. Дітей у них не було.

— Діду, діду, що ж ми будем робити? Ми добре жиєм, а дітей у нас нема.

— Ну та що робити, бабо? Берім собі якусь дівчинку та будем мати дочку.

Взяли вони дівчинку за свою. З дуже бідної сім'ї взяли. Вигодували її, виросла гарна дівчина.

І тут баба померла. Дід жениться на другій і бере жінку з дівчинкою. Уже в діда двоє дітей. Ростуть дівчата.

Але бабі дідова дочка не дуже то сподобалася, бо була дуже гарна, а бабина — погана й неохайна. Усю роботу робила дідова дочка, а коли приходив з поля дід, жінка казала йому:

— Це все моя дочка зробила. А твоя ледача, не хоче робити.

І каже одного разу дідова дочка:

— Тату, це не мама, це мачуха. То була мама, та вмерла. А ця мене б'є і примушує тяжко робити. Я з нею не можу видержати.

Забирається дівчинка в світ. Дід не хотів пускати, але вона таки пішла. Ішла вона, йшла і дійшла до одного саду. Сад дуже гарний, а на краю яблуня. Така в павутинні, така незачищена. Сіла там дівчинка відпочивати. А яблунька їй і каже:

— Донечко, очисти мене, я тобі в пригоді стану.

Дівчинка очистила її файно, відпочила під нею і пішла далі. Іде та й іде. І так захотілося їй води. Глянула — керничка. Думає вона собі: “От якби там була водичка, щоб я попила трошки”. А керничка така брудна, попити нема як. Та й проси дівчинку керничка:

— Почисти мене, дівчинко, я тобі стану у великій пригоді.

Дівчинка почистила — і керничка стала як нова. Напилася дівчинка води і пішла далі.

Ішла вона та й ішла, захотілося їй їсти. Подивилася вона вбік, а там стоїть хатинка. Заходи вона в ту хатинку. Дивиться: сидить хліб сірий на столі, проситься в піч. А піч така нечиста, така негодна, що в ній нема як спекти хліба. І проси дівчину піч:

— Полагодь мене файно і клади хліб, щоб спікся.

От дівчинка полагодила гарно пічку, розклала вогонь. В печі гарно нагоріло. Кладе вона хліб у піч і жде, щоб спікся і щоб ним пообідати. Пообідала і рухнула далі.

Коли подивилася дівчинка, а на нозі в неї одного тувелька нема, загубила його коло кернички. І думає: “Що ж мені далі робити?” Рішила вона вернутися назад додому. І не пішла вже старим слідом, а зовсім другою дорогою. А той їден тувельок, що зостався в неї, зняла з ноги і несла в рущі. Думала: “Докуплю до него ще їден”.

Прийшла вона додому, а мачуха почала знов її сварити.

— Ах ти, сяка-така, прийшла знов додому? Вилазь на піч і сиди тихо.

А свою рідну дочку баба так наряжає, провозжає в село. І чує мачуха в селі, що люди говорять:

— Якогось великого пана син хоче женитися.

І так сторошує баба свою дочку. Думає, що її приїде сватати панський син. Той панський син хтів женитися на селянці, а батько йому того не дозволяв. І син з того горя забрався в світ. Попав на ту дорогу, що йшла дідова дочка. Ішов він, кілко йшов, доходи до саду. Сідає якраз під ту яблуню, що її обчищала дівчина. Сів і відпочиває. Дивиться: такі гарні яблука. Ех би вирвати хоть одно та з’їсти! А яблунька йому говори:

— Рви та їж, це твоя дружина мене обчистила, і я стала так гарно родити.

Зелена Парасковія Іванівна (1918 р.н.)

81(867). З наймитів у пани. СУС 938В. 4 серпня 1984 р. Вар. 1098.

Волошків

Гуцул Килина Гнатівна (1907 р.н.)

82(882). Козак Мамарига. СУС 566. 8 серпня 1984 р.

83(883). Зачарований царевич. СУС 433В. 8 серпня 1984 р.

Кормань

Басюк Николай Васильович (1928 р.н.)

84(266). Перстень від змії. СУС 560. 29 грудня 1979 р.

Ожів

Романишина Наталя Матвійвна (1904 р.н.)

85(141). Ісан. СУС 313Н*+315. 5 квітня 1979 р.

86(191). Дружина володаря змії. СУС 425М. 2 червня 1979 р.

87(159). Зрадлива жінка. СУС -612*+465А*. 30 квітня 1979 р.

88(848). Дружина-чарівниця. СУС 313. 31 липня 1984 р.

89(161). За гроші все можна. СУС 1842. 30 квітня 1979 р.

Шибутинці

Харабара Іван Григорович (1916 р.н.)

90(265). Кінь, ведмідь і вовк. СУС (103С*). 29 грудня 1979 р.

91(267). Як хотіли висидіти коня. СУС 1319. 29 грудня 1979 р.

92(263). Гроші. СУС 763. 27 грудня 1979 р.

93(264). Як циган косив. СУС 1561. 28 грудня 1979 р.

Максимчук Василь Олексійович (1919 р.н.)

94(273). Як чоловік жінку вилікував. СУС -1405В*. 8 січня 1980 р.

95(275). Як два куми гірчицю їли. СУС-. 8 січня 1980 р.

Мазур Олексій Федорович (1902 р.н.)

96(322). Лисяча шкірка. СУС порівн. 1370. 13 травня 1980 р.

97(324). Про бідну дочку і багату дочку. СУС-. 18 травня 1980 р.

98(321). Три слова. СУС (910В), 13 травня 1980 р. Вар. 112.

99(319). Як Іван паном став. СУС-. 13 травня 1980 р.

100(326). Цар Петро і солдат. СУС-. 18 травня 1980 р.

Гвоздівці

Гангал Федір Кирилович (1913 р.н.)

101(125). Коза. СУС 212+(123). 18 березня 1979 р.

102(119). Кара зрадливій жінці. СУС 449. 3 березня 1979 р.

- 103(108). Хлопці з золотими головами. СУС 707. 17 лютого 1979 р.
 104(109). Грубий Іванко. СУС 300А+513А. 17 лютого 1979 р.
 105(110). Святий Петро і п'яний. СУС (791). 18 лютого 1979 р.
 106(111). Смерть багача. СУС-. 18 лютого 1979 р.
 107(122). Бугай з золотими рогами. СУС 889. 17 березня 1979 р.
 108(124). Іван Шут. СУС 1590. 18 березня 1979 р.

Барчук Василь Парфенійович (1906 р.н.)

- 109(104). Безручка. СУС 706. 11 лютого 1979 р.
 110(120). Як солдат царя обманів. СУС 927А*. 4 березня 1979 р.
 111(107). Батькова наука. СУС 915А. 17 лютого 1979 р.

Москалюк Іван Михайлович (1940 р.н.)

- 112(135). Хитрий злодій. СУС 950. 1 квітня 1979 р.

Кулішівка

Бендус Семен Микитович (1908 р.н.)

- 112а(873). Як звірі воювали СУС 101+100. 5 серпня 1984 р.
 113(874). Собака і вовк. СУС 101+100. 5 серпня 1984 р.
 114(842). Равлик. СУС 433В. 30 липня 1984 р.
 115(869). Перстень від царівни. СУС 530. 5 серпня 1984 р.
 116(843). Як розжився бідний. СУС 913. 30 липня 1984 р.
 117(875) Як чорти допомогли бідному. СУС 4810*. 5 серпня 1984 р.
 118(876). Як свята Неділя долю віщувала. СУС 938В. 5 серпня 1984 р.
 119(871). Мудра дівчина. СУС 875. 5 серпня 1984 р. Вар. 318, 1102.
 120(870). Як Іван Золотовус у старости ходив. СУС-. 5 серпня 1984 р.
 121(877). Тонке діло. СУС-. 5 серпня 1984 р.

**НЕКАЗКОВИЙ ПРОЗОВИЙ ФОЛЬКЛОР СОКИРЯНЩИНИ.
 ДЕМОНОЛОГІЧНІ РОЗПОВІДІ**

- 1(148). Чарівник Гнат. У Василівцях від Данилова О.С. 31 грудня 1985 р.
 2(149). Дід Гнат і відьма. У Василівцях від Кримняка І.В. 31 грудня 1985 р.
 3(140). Про рушницю, яка сама стріляла. У Василівцях від Кримняк М.В.
 13 серпня 1985 р.
 4(141). Чорт Соломатій. У Василівцях від Кримняк М. В. 13 серпня 1985 р.

СЛОВНИК МАЛОВЖИВАНИХ СЛІВ

Агі́й — вигук розчарування, невдоволення
 аді́ — дивись, поглянь
 арші́н — російська міра довжини,
 запозичена від татарів; десь
 65 сантиметрів

а́я — так (ствердження), вживається
 в іронічному тоні

Ба — то (то туди, то сюди)

балу́ка — коров'ячий кизяк

банува́ти — тужити, сумувати

ба́рда — широка теслярська сокира

бацу́ла — гаман з грішми

бе́вка — бідняцька страва-бовтанка

бе́ндюх — кендюх, шлунок з худобини

беса́ги — перекидні торби

бова́р — волячий пастух

бола́ — лиха хвороба

бошта́н — гарбуз

бри — фамільярне звертання до особи
 чоловічої статі

бук — тут: палиця

бурде́й — землянка

бурдю́г — пухир

Важні́к — важіль, підойма

вака́р — коров'ячий пастух

вата́га — наглядач за панськими роботами

вбід — обід

вере́та — рядно

ві́від — церковний обряд, через який
 проходила жінка після народження
 дитини

ві́гутнути — виштовхнути

ві́дати дорогу — зробити вигляд, що
 кудись поїхав, та й нікуди не їхати

ві́микнути — вискубнути

ві́дай — напевно

вчуна́ти — одужати

Габару не мати — нічим не журитися

гай — тут: вигук для прискорення дії

ган — заїзд, заїжджий двір

ге́зди, гезде, гездо — ось тут

ге́нди — он там

гладу́щ — глек

гляді́ти — шукати

годе́нки — вечорниці

гузи́ця — зад

гу́ляр — комір

гра́жда — загорода для худоби або коней

гунч — гончак

гу́нца — воло

Дуде́в — забур'янене місце

Жі́вчик — гілочка, яка відросла
 за останнє літо

Забанува́ти — затужити

заво́р — засув

зда́ло би ся — треба

здиба́ти — зустрічати

зубі́ла — вудила

зумі́тися — здивуватися

Іздоймі́ла — зняла

іті́йор — лікер

Їден — один

Йстик — дерев'яна паличка з залізним
 наконечником, якою чистять

Каву́лька — кривулька

ка́гла — внутрішня частина комина

калаба́тина — калюжа, баюра

капе́йстра — вуздечка

ка́тка — ополонка

катра́ння — ганчір'я

катру́ца — порожнина під піччю для
 зберігання картоплі тощо

керті́на — кріт

кирд — отара

кирлі́г, або гирлі́г — довга чабанська
 палиця з гачком

кичка́ — грудка

кілко-то — скількись

кля́ня — півкопи, тобто 30 снопів, яєць

ковткі́ — сержки

козена́ — тут: здерта з козеняти шкура
 і перетворена на великий гаман

кокове́вка — сова

ко́вбочки — відпиляний шматок колоди

коли́ба — лісорубська або чабанська
 хатина

крак — гілляка

кугу́т — півень

Лей — румунська грошова одиниця

лигну́ти — проковтнути

ліччя — лико

ліско́вий — ліщиновий

лупа́ти — розбивати, розламувати
(камінь)

льос — жеребок

Май — слово для позначення
вищого ступеня

манта́ — свита

мей — румунське фамільярне слово
при звертанні

ме́тиця — мука, що вимітається, коли
піднімають млиновий камінь

мой — фамільярне звертання

муші́я — велике землеволодіння

Най — хай

нанашко — хрещений батько

нанікнутися — натрапити

незаба́вка — незабаром

нікля́я — нечупара, ледащиця

нікогогі́ч — нікого-нікого

нора́ — тут: джерело води

Ода́я — належна комусь велика
ділянка землі

Опрошкува́ти — іти навпростець

Пантрува́ти — стерегти

па́сія — злість

патéльня — сковорода

перший раз — тут: спочатку

пи́лува́ти(ся) — квапити(ся)

пійми́ти — піямати

плот́ня — теслярня

побіди́ти — покривдити.

покрадо́ми, або покраде́ми — крадькома

покропів'яник — байстрюк

поку́шати — покуштувати

помана́ — дарунки за упокій померлого

праші́вник — сапалник

прашува́ти — сапати

прине́жда — лиха година

прошкува́ти — ходити навпростець

пуд — російська міра ваги, 16 кг

пу́калка — рушниця

пу́жално — ручка батога

Рипа — яр

розпасіюва́тися — розлютитися, розізлитися

роска́ль — лопата

Салату́ра — мочар

сара́ка — бідолаха

сипжа́па, синжа́пка — мала пляшка

горілки (по-турецьки — білочка)

сино́віт — волошка

сі́рба — румунський танець

сіка́тися — шукати паразитів на голові

скапа́ти — уникнути чогось небажаного,
врятуватися

скле́чок — клунок з зерном або борошном

слуп — стовп

Солті́ря — Псалтир

сти́рта — скирта

сторошува́ти — чепурити, прикрашувати

строка́р — найнятий на службу

Трудний — стомлений

Тюро́к — свисток-сюрчок

Файно — гарно

фа́тка — сітка з держакон для ловлі риби

фі́н — хрещеник

Ховзко — слизько

хра́мати — кульгати:

Цйба! — вигук, яким відганяють собак

Чаву́н — тут: баняк

че́рес — широкий шкіряний пояс

чу́пир — чуприна

чурупи́та — пташка-посмітюшка

Шало́к — хустка

шараба́н — двоколісний віз з коробкою для
сидіння

шарло́та, шарло́тта — голота

шкр..... — недогарки, від яких ще димом
чути

шма́ття — одяг

шпаркі́й — швидкий, бистрий

штих — на глибину лопати

ЗМІСТ

Вступне слово	5	41. Як кіт хлопця царем зробив	167
1. Вовк, вівця і лисичка	7	42. Вовк і хліб	173
2. Заєць і банька	7	43. Чарівник Ох	174
3. Як пси Іванови в пригоді стали	8	44. Як женився рак	179
4. Чого собі не зичиш — іншому не бажай	11	45. Незнайко	181
5. Як нагородили чорти бідного і багача ..	13	46. Переможець Гараба Бузатого	189
6. Рука мертвого	17	47. Про найменшого царського сина	195
7. Як чоловік чорта вмудрував	17	48. Портурей-прапорщик	197
8. Як чоловік з чортом спілку мали	19	49. Про золоту рибку	206
9. Наймит і хазяїн	20	50. По рибчиному велінню	207
10. Біднякове щастя	22	51. Лікар з ласки куми Смерті	210
11. Як попадає кури краля	24	52. Марко-мисливець	211
12. Як хлопець ходив мандрувати	25	53. Про дикого чоловіка і царського сина	215
13. Як панський син біду шукав	26	54. Про десять братів і їхню сестру	222
14. Як Шеверюк у царстві побував	29	55. Як бідний чоловік щастя знайшов	225
15. Чого журилися дочка й мати	30	56. Про хлопця, якому на голову сіла корона	228
16. Як у чоловіка в очах двоїлося	31	57. Як солдат додому вернувся	230
17. Як чоловік гусенята висидював	32	58. Рукавички з блохи	234
18. Про нерозумного чоловіка	33	59. Як вчили цигана	237
18а. Про нерозумного Банджюру	35	60. Про діда-ворожбита	239
19. Як багачева дочка кертинею стала	36	61. Чи бабина примівка панови помогла ..	241
20. Лисичка і вовк	37	62. Як поздоровляли пана	242
21. Як Бог у бідного останню сорочку взяв	38	63. Як ворожила сова	243
22. Про доктора Жука, Олексу-знахаря	39	64. Я тобі раз сказав!	247
23. Іван-царевич та Єлена Сендзіяна	41	65. Як Сонце царя покарало	249
24. Солдат Іван Манесенко	56	66. Щастя бідного брата	251
25. Як солдат на тому світі побував	66	67. Дідова дочка і бабина дочка	255
26. Василь Глігоров	72	68. Як цар простим мужиком зробився	259
27. Серце рябенької курочки	93	69. Як розбагатіли старці	268
28. Як суччин син царем став	101	70. Воли за воли	270
29. Як зачарована жінка в світ пішла	110	71. Як цар красти ходив	272
30. Вірна Флорина	113	72. Про мужицьке щастя	276
31. Про дідову дочку й бабину дочку	119	73. Три брати і страшний кальмук	279
32. Про царя Картауза, його сина Єрусалима Лазаревича і внука Єруслана Лазаревича, великого богатиря	122	74. Про Івана, царського зятя	284
33. Як багач на свині женився	137	75. Як бідний брат злиднів збувся	297
34. Вогню за брехню	140	76. Доктор Олекса Знахар	303
35. Треба мати щастя	143	77. Як кугут хазяїна врятував	309
36. Як Іван корчмарів збувся	147	78. Лисичка та її товариші	313
37. Як піп біду знайшов	150	79. Най так буде!	316
37а. Як перебиралася картопля	151	80. Лихі пригоди хлопчика	319
38. Як жінка в чоловіка розум пробувала ..	153	81. З наймитів у пани	322
38а. Злодій Климко і пан	157	82. Козак Мамарига	325
39. Лев і Трилев	161	83. Зачарований царевич	331
40. Як баран розсудив	165	84. Перстень від змії	338
		85. Ісан	342
		86. Дружина володаря змії	346
		87. Зрадлива жінка	347
		88. Дружина-чарівниця	350
		89. За гроші все можна	352

90. Кінь, ведмідь і вовк	354	111. Батькова наука	396
91. Як хотіли висидіти коня	355	112. Хитрий злодій	398
92. Гроші	355	112а. Як звірі воювали	400
93. Як циган косив	356	113. Собака і вовк	403
94. Як чоловік жінку вилікував	358	114. Равлик	406
95. Як два куми гірчицю їли	359	115. Перстень від царівни	411
96. Лисяча шкірка	360	116. Як розжився бідний	415
97. Про бідну дочку і багату дочку	361	117. Як чорти допомогли бідному	422
98. Три слова	363	118. Як свята Неділя долю віщувала	423
99. Як Іван паном став	365	119. Мудра дівчина	426
100. Цар Петро і солдат	367	120. Як Іван Золотовус у старости ходив	432
101. Коза	369	121. Тонке діло	436
102. Кара зрадливій жінці	371	Додаток	439
103. Хлопці з золотими головами	373	1. Чарівник гнат	439
104. Грубий Іванко	378	2. Дід Гнат і відьма	443
105. Святий Петро і п'яний	386	3. Про рушницю, яка сама стріляла	443
106. Смерть багача	387	4. Чорт Соломатій	444
107. Бугай з золотими рогами	388	Примітки	446
108. Іван Шут	391	Словник маловживаних слів	451
109. Безручка	392		
110. Як солдат царя обманив	395		

У45 **Українські народні казки: Книга 9. Казки Буковини /**
Записав, упорядкував і літ. опрацював М. Зінчук. —
Тернопіль: Богдан, 2006. — 456 с.
ISBN 966-692-871-X

“Казки Буковини” — дев’ята книга з унікальної 24-томної серії українських народних казок, збиранню, упорядкуванню та літературній обробці яких автор присвятив понад 30 років. Упродовж цього часу вдалося записати близько 3,8 тисячі казок.

До пропонованої книги увійшли казки самобутнього етнографічного району України — Буковини, записані наприкінці 80-х рр. минулого століття.

Автор прагнув максимально наблизити мову казок до літературної. Щоправда, найхарактерніші діалектизми та синтаксичні конструкції збережено і розтлумачено у словнику наприкінці тому.

Для широкого кола читачів.

ББК 82.3 (2УКР)

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути використана чи відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

Науково-популярне видання
Серія “Золота пектораль” заснована 2005 року

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ
КНИГА ДЕВ'ЯТА

КАЗКИ БУКОВИНИ

**Записав, упорядкував і літературно
опрацював Микола Зінчук**

Головний редактор *Б.Є. Будний*
Редактор *О.О. Мазур*
Ілюстрації *Т.Б. Савельєва*
Комп'ютерна верстка *Н.О. Ягній*

Підписано до друку 30.04.2006. Формат 70х100/16. Папір офсетний.

Гарнітура Таймс. Умовн. друк. арк. 26,04+1,29 вкл.
Умовн. фарбо-відб. 26,04+5,16 вкл. Обл.-вид. 17,57+0,32 вкл.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м.Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-06-07, 52-05-48, 52-19-66
publishing@budny.te.ua
www.bohdan-books.com